

WAISSI

Vaissin sukuseura ry:n uutislehti

2/2014

Vapriikin sukujuhlan tunnelmia

Lehdenteon tiimoilta

Sukuseuraharrastus ei ole kuollut!

Sen sai todeta ainakin Kuulutko sukuuni? -tapahtumassa Vantaalla 11.-12.10.2014. Tapahtuman järjestivät jo 15. kerran Vantaan Seudun Sukututkijat ry. Yli 90 näyttelyosastolla toimintaansa esittelivät muun muassa monet sukuseurat, alan yhdistykset sekä iso joukko sukututkimuksen harrastajia.

Kahden päivän aikana oli luentoja esimerkiksi sukututkimuksesta, sukukirjan tekemisestä ja kirkonarkistojen käytöstä. Paikalla oli mahdollista myös tutkituttaa DNA:nsa ja kuulla Suomi DNA

-vertailuharrastuksesta. Lisäksi moni sukuseura näytti järjestävän omia kokoontumisiaan. Järjestäjät kertoivat, että tapahtuma järjestetään todennäköisesti taas ensi syksynä, mutta paikan suhteen alkavat seinät tulla vastaan: tämän syksyn tapahtumassa oli noin 2 000 kävijää.

www.vantaanseudunsuku.net/KuulutkoSukuuni

Eila Jaakola

Moni sukututkimuksen harrastaja esitteli sukuaan vanhoihin valokuvain.

Tässä numerossa

Sisällysluettelo	2
Lehdenteon tiimoilta	2
Puheenjohtajalta	3
Hallituksen uusi puheenjohtaja Heikki Mäenpää esittäytyy	3
Tunnustuspalkintoja ammattiin valmistuneille	4
Sukujuhla Tampereella	8
Muistithan maksaa jäsenmaksusi?	11
Aarre Kellomäki kiittää	11
Sukukokouksen päätöksiä	12
Heikki Kellomäeltä kirja	13
Suvussa tapahtuu	14
Kuinka sytykeruusut tulivat tutuiksi	16

Kannen kuvat sukukokouksesta ja -juhlasta Tampereelta Tiiti Kellomäki ja Pertti Kellomäki.

WAISSI

Yhdeksästoista (19.) vuosikerta

Julkaisija: Vaissin sukuseura ry, Pirkantie 3, 36810 Kuhmalahdi, p. 045 209 5300

Vastaava toimittaja: Eila Jaakola, Himmelitie 13 A, 00740 Helsinki, p. 040 5055365, eila.jaakola@kolumbus.fi

Taitto: Leena Salunen

Sukuseuran internet-sivut: www.saunalahti.fi/vaissins, ylläpitäjä Jari Rantanen, jzrantan@gmail.com

Waissi on Vaissin sukuseuran uutis- ja tiedotuslehti. Sen tilausmaksu sisältyy seuran jäsenmaksuun.

Waissi ilmestyy kahdesti vuodessa, keväällä ja syksyllä.

Painopaikka: Multiprint Oy, Vantaa. Painos 185 kpl.

ISSN 1239-713Xs

Puheenjohtajalta

Morov vaa kaikki samansukuset. Viime suvena oltiin oikeen porukalla koolla Tampereella ja naamatuste vanhan Pellavan alueella Vapriikin tiloissa. Ihan ekana juutiin sumpit ja olihan siinä jotain pullaakin mukana. Siinä sitten kesken kaiken alko kuuluun niin hiano musiikkia, että meinas mennä sumpit väärään kurkkuun. Pajulan Antti ja Metsälän Jenny (meinasin laittaa, että Mettälän Jenni mutten kehrannut) siälä meitä viihdytti. Kokoustakin pirettiin ja hallitukseen tuli aikas monta uutta naamaa, niikun ny määkin. Aarre kertoo niistä jutuista toisaalla tässä lehressä, joten emmää niitä ny kauheesti viitti toistaa, mutta sev vaan sanon, että kovin oli hauskaa porukkaa ja mukava nährä taas ihan naamatusten.

No sitten pirettiin syksyllä Näyskän Irjalla hallituksen järjestymiskokous jossa mulle paukkas toi nuijamiehen tehtävä eli toimi. Hiukan kyllä pelottaa vanha miestä kun Aarre on niin kauvan hoitanut puheenjohtoo että osaanko ollenkaan olla sev väärsti, miätin vaan. Onneks siä hallituksessa istui ihan tolkun immeisiä ja kun ne on viä sukuakin niin mikäs hätä tässä.

Puheenjohtajan nuijat siirtyivät hallituksen syksyn kokouksessa pitkäaikaiselta puheenjohtajalta Aarre Kellomäeltä (oik.) Heikki Mäenpäälle. Nuijat lahjoitti sukuseuralle aikoinaan nyt jo edesmennyt ähtäriläinen puuseppä Väinö Koskela.

Miätittiin me ens suveekin ja missä taas päästäs juamaan kahvetta ja jos vaikka olis sitä pullaakin ja tultiin sellaaseen aatokseen, että kun tuala Mänttässäkin on meikäläisiä ja sinne on aukastu se uus ja hiano museokin niin josko mentäs kaikki sinne ja käytäs vaikka siälä museossa kattomassa mitä niillä on siä esillä. Risto lupas auttaa kun se on vanha mänttäläinen tai ainakin

siältäpäin ja tuntee paikkoja ja kyä mää koitan saara Rahikaisen Jariakin mukaan juttuun, saa ny nährä miten äijän käy.

Ei muutakul lepposta loppuvuatta kaikille. Pistän sitten tiatoo tuleen kun saaraan asioita viätyä eteenpäin.

*Terveisin Heikki J Mäenpää
alias Hessu*

Hallituksen uusi puheenjohtaja Heikki Mäenpää esittäytyy

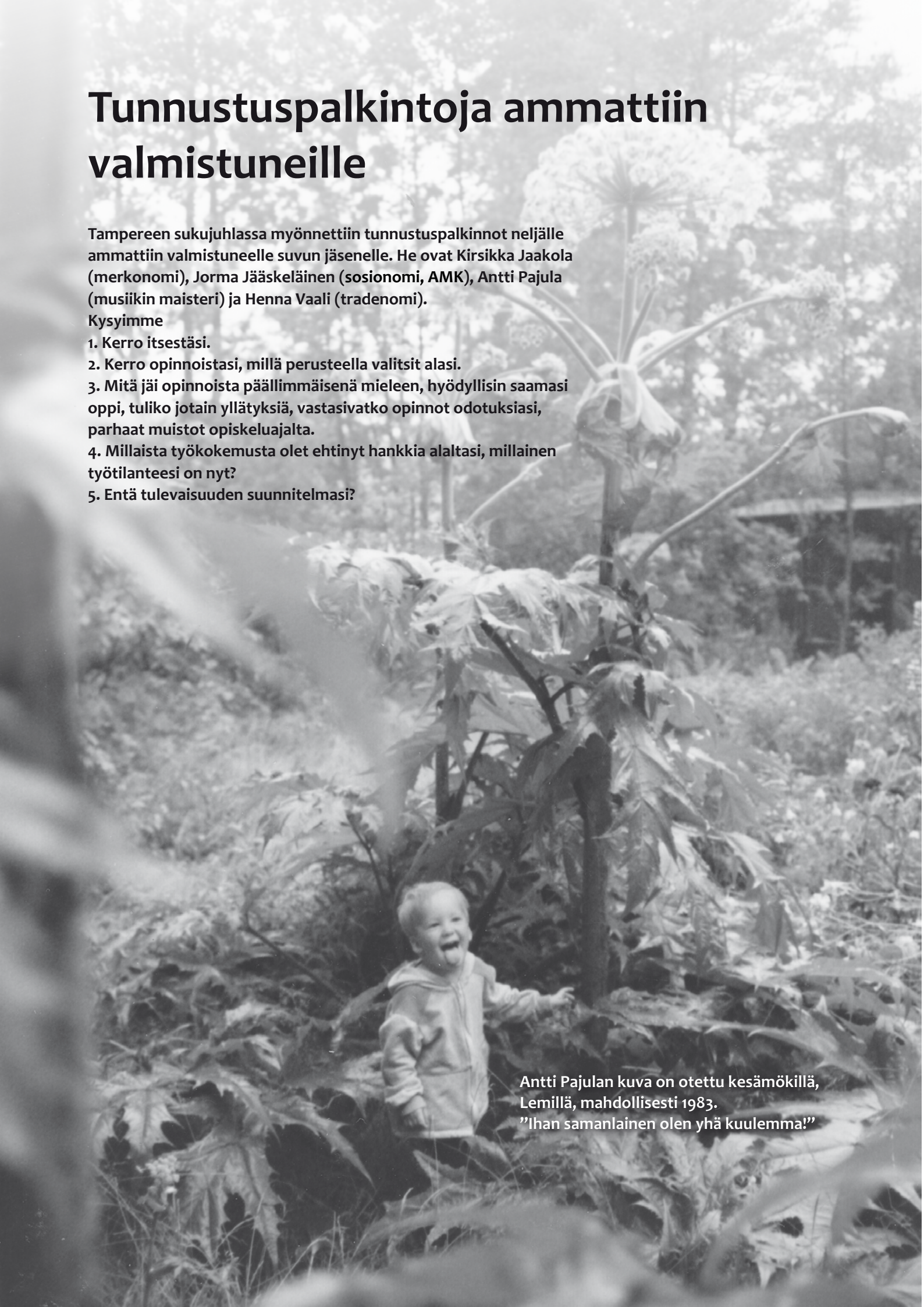
- Kaarle Obadias Waissin sukuhaarasta
- 50 vuotta ja rapiat
- Rakennusmestariksi 1995 TTOL:stä
- Asuu Kuhmalahdella
- Käy töissä Kangasalla Kangasalan Kiinteistöpalvelussa
- Harrastaa: Laulua, puutoita veistellen verstaassa, kiipeilyä, Iaidoa.

Tunnustuspalkintoja ammattiin valmistuneille

Tampereen sukujuhlassa myönnettiin tunnustuspalkinnot neljälle ammattiin valmistuneelle suvun jäsenelle. He ovat Kirsikka Jaakola (merkonomi), Jorma Jääskeläinen (sosionomi, AMK), Antti Pajula (musiikin maisteri) ja Henna Vaali (tradenomi).

Kysyimme

1. Kerro itsestäsi.
2. Kerro opinnoistasi, millä perusteella valitsit alasi.
3. Mitä jäi opinnoista päällimmäisenä mieleen, hyödyllisin saamasi oppi, tuliko jotain yllätyksiä, vastasivatko opinnot odotuksiasi, parhaat muistot opiskelualjalta.
4. Millaista työkokemusta olet ehtinyt hankkia alaltasi, millainen työtilanteesi on nyt?
5. Entä tulevaisuuden suunnitelmasi?

Antti Pajulan kuva on otettu kesämökillä, Lemillä, mahdollisesti 1983.
"Ihan samanlainen olen yhä kuulemma!"

Antti Pajula: Musiikkia kaiken ikää

1. Olen 34-vuotias, kihloissa, kotoisin Rovaniemeltä, mutta nyt asun Vantaalla. Harrastan valokuvausta (vanhoista filmikameroista digivideoon taide-, luonto-, henkilö- ja dokumentaarista kuvausta). Liikun yleensä polkupyörällä, mittariin tulee noin 100 km viikossa.

2. Peruskouluopintoihin liittyivät aina musiikki ja kuvataiteet. Olin Rovaniemen lasten ja nuorten kuvataidekoulussa muistaakseni 12 vuotta! Otin ja kehitin mm. ensimmäiset valokuvani tuolloin. Samaan aikaan opiskelin poikkihuilun soittoa. Kuvataidepainotteisessa Rovaniemen lyseonpuiston lukiossa pääsin syventämään taitojani taiteen alalta. Lukiosta päädyin opiskelemaan musiikkia Rovalan kansalaisopiston pop- ja jazzmusiikin linjalle ja sieltä edelleen Kuopion konservatorioon rytmimusiikin linjalle opiskelemaan kosketinsoittimia (piano, erilaiset sähkösoittimet ja urut) sekä vanhoja kosketinsoittimia, kuten klavikordia ja cembaloa. Valmistuin konservatoriosta muusikoksi vuonna 2006. Jatkoin opiskelujani Kuopiossa Savonia-Ammattikorkeakoulussa, josta valmistuin nimikkeellä musiikinopettaja (AMK).

Koska AMK-pohjaiset musiikinopettajat eivät ole päteviä perusopetuksen tai lukioiden musiikinopettajiksi, vaan ainoastaan musiikkikoulujen ja kansalaisopistojen opettajiksi, päätin jatkaa vielä opintojani maisteriksi asti. Siispä opiskelin kaksi vuotta koulumusiikinopettajaksi Tallinnassa, Viron musiikki- ja teatteriakatemiassa, joka vastaa Suomen Sibelius-Akatemiaa. Tallinnassa opiskelin mm. nokkahuilun opettamista, maailman musiikkikulttuureita sekä musiikin vaikutuksia ihmisen kehitykseen. Kiinnostavia olivat myös luennot aivojen toiminnasta ja siitä, mitä kaikkea musiikki kuulijoissa tekeekään.

Olen kuulemma ollut aina musikaalinen, kotoa ja koulun musiikkitunneilta opitut soittotaidot ja soiton harrastus johtivat ammattiin asti. Nyt olen Master of Arts in Education eli musiikin opettaja. Ehkäpä opettajaksi ryhtymiseen vaikutti myös asevelvollisuuteni suorittaminen: armeijan johtamiskoulutuksen syväjohtamisen kurssi oli varsin kattava katsaus ihmisten ohjaamiseen ja opettamiseen.

3. Parasta opiskelujen aikana on ollut kaikki konkreettinen musiikin tekeminen - varsinkin ne hetket, kun aiemmin opitut, pienet yksityiskohdat ovat tulleet yhteen suureksi kokonaisuudeksi ja vaikuttaneet toisiinsa. Musiikki on varmasti konkreettisimpia aloja, joita voi opiskella näinkin pitkälle. Minullakin on ollut projekteja varsin runsaasti - jokainen on jäänyt mieleen kiinnostavana ja opettavana kokemuksena. Opintojeni kautta olen saanut paljon enemmän positiivisia kokemuksia kuin odotin.

4. Olen ollut kuutisen vuotta eräässä tanssiorkesterissa muusikkona, sovittajana ja yhteyshenkilönä. Muusikon työtä on tullut tehtyä myös esim. bilebändeissä sekä häissä, kahviloissa ja yksityistilaisuuksissa. Muusikon työhön kuuluu oleellisesti itsensä markkinointi ja keikkatarjouksen saapuessa musiikin suunnittelu asiakkaiden tarpeisiin.

Opettajan työtä olen tehnyt opintojen harjoittelujaksoilla. Yksityisoppilaille olen opettanut pianonsoiton perusteita sekä edistyneempää musisointia. Tällä hetkellä voin ottaa töitä vastaan vaikka heti; kalenterissa on vasta muutama esiintyminen, koska olen juuri muuttanut takaisin Suomeen.

5. Tähtäimessä on pysyvä työpaikka, päivisin musiikinopetusta ja iltaisin musisointia.

Kirsikka Jaakola: Kaupan alalta löytyi oma ala

1. Olen 19 vuotias ja Helsingistä kotoisin. Asun perheeni kanssa, johon kuuluu äitini, isäni ja isosisko. Harrastan salilla ja lenkillä käymistä ja vapaa-ajallani tykkään tavata kavereitani.

2. Opiskelin Suomen Liikemiesten kauppaopistossa merkonomiksi asiakaspalvelun, markkinoinnin ja myynnin koulutusohjelmassa. Kolmevuotiset opinnot sisälsivät sekä koulussa ja itsenäisesti tapahtuvaa opiskelua että kaksi työssäoppimisjaksoa. Työharjoittelut suoritin vaateliikkeiden myyjänä. Ensimmäinen harjoittelu Vila-vaateketjussa kesti kuusi viikkoa ja jälkimmäinen puoli vuotta KappAhliissa opintojen loppuvaiheessa.

Työharjoitteluissa hyödynsin jo opittuja taitojani asiakaspalvelusta ja myynnistä ja opin paljon uutta käytännössä. Työssäoppimiseen liittyivät olennaisesti ammattiosaamisen näytöt, joihin kuuluivat kampanjan ja perehdytysoppaan teko sekä jokapäiväinen työnteko. Työssäoppimisjaksoilla oli myös suuri painoarvo lopputodistuksen arvosanoissa.

Olen aina pitänyt ihmisläheisestä työstä, jossa voisi olla avuksi ja päivät olisivat vaihtelevia. Merkonomin ala tarjosi mahdollisuudet näihin molempiin ja varsinkin käytännönläheinen opiskelu ja yhteistyö työelämän kanssa jo opintojen aikana kiinnostivat.

3. Opinnoista päällimmäisenä mieleeni jäivät itseenäinen työnteko, ryhmätyöskentelyn taito sekä aika-tila-tilaissa pysyminen. Opinnot vastasivat odotuksiani ja jopa hieman ylittivät ne monipuolisuudellaan. Tärkeänä oppina mieleen jäi myös, että tavoitteiden tulee olla selkeitä, mutta matkalla joustavuus ja tarpeen mukaan työtapojen muutos auttavat.

Hyviä muistoja on paljon. Niistä parhaimpina mieleeni tulee italialaisen koulun kanssa järjestetty vaihto. Englannin kielen taito ja uskallus käyttää vierasta kieltä lisääntyivät. Lisäksi oli hienoa päästä tutustumaan vieraan maan kulttuuriin paikallisten tapaan. Hyödyllisiä muistoja sain myös markkinoinnin ja myynnin messuilta, joihin pääsin koulun kautta vierailemaan.

4. Työkokemusta olen saanut kaupalliselta alalta ensin yläasteen TET-harjoittelussa sekä merkonomin opintoihin liittyvien työssäoppimisjaksojen kautta. Olen työskennellyt nyt puolitoista vuotta myyjänä vaateketju KappAhlissa opintojen ohella. Kaupan alan työn tuntuu omalta ja täydentää sopivasti opin-tojani.

Ensimmäisinä työpaikkoinani työskentelin puhe-linmyyjänä. Työ opetti ihmisten kanssa toimimista ja uskallusta lähestyä asiakkaita.

5. Aloitin tänä syksynä tradenomiopinnot Haaga-He-lia-ammattikorkeakoulussa Helsingissä. Aion jatkaa työtäni KappAhlissa jatkossakin, mahdollisesti esi-

Kirsikka Jaakola

miestehtävissä. Ulkomailta opiskelu ja työskenteleminen kuuluvat myös jatkosuunnitelmiini. Tärkeimpänä haaveena ovat mieluinen työ ja siihen sopiva koulutus.

Jorma Jääskeläinen: Ammatinvaihto puusepistä sosionomiksi

1. Olen Orimattilassa asuva perheellinen mies. Henkisestä hyvinvoinnistani huolehdin lukemalla paljon. Nautin kirjallisuuden tarjoamasta mahdollisuudesta siirtyä toiseen aikaan ja paikkaan. Aikaan ja paikkaan liittyvät myös matkustaminen ja valokuvaaminen, joita molempia olen harrastanut pitkään. Fyysisestä hyvinvoinnistani huolehdin paitsi siirtelemällä kasveja puutarhassa aktiivisesti paikka toiseen myös säännöllisellä kuntosaliliikunnalla.

2. Aiemmalta ammatiltani olen erikoispuuseppä. Ollessani vuoden hoitovapaalla lapsemme kanssa huomasin, että on aika siirtyä eteenpäin opiskelemaan uutta ammattia. Pääsin opiskelemaan Lahden ammattikorkeakouluun sosiaalialaa ja valmistuin lokakuussa 2013 sosiaalipedagogiseen aikuistyöhön suuntaavista opinnoista sosionomiksi (AMK). Sosionomin opinnot ovat yleiskattaus sosiaalialaa: kriminaali- ja päihdetyötä, mielenter-

veystyötä, kehitysvamma-alaa, vanhustyötä, maahanmuuttajatyötä sekä lastensuojelu- ja perhetyötä.

3.-4. Opintojeni aikana tammikuussa 2011 synyi tyttäreni hyvin vaikeasti kehitysvammaisena. Hän sai elää marraskuuhun 2011 saakka. Kehitysvammaisen lapsen vanhemmuus määritteli uudelleen myös suuntautumiseni opinnoissa ja päädyin työskentelemään kehitysvammapsykiatrian yksikköön Lahdessa. Työskentelin siellä jo opintojeni ohessa ja jatkoin samassa paikassa valmistuttuani. Lokakuun 2014 alusta minut valittiin vakituisen ohjaajan toimeen samaan yksikköön.

5. Tulevaisuuden suunnitelmissani on syventää kehitysvammatyön sekä autismi- ja mielenterveystyön osaamistani käytännössä. Tähän tarkoitukseen Lahden kehitysvammapsykiatrian yksikkö vastaa tarjoamalla työn ohessa oppimisen lisäksi mahdollisuuden sisäisiin koulutuksiin.

Henna Vaali: Työharjoittelu oli opettavaisinta

1. Olen 23-vuotias, kotoisin Virroilta, mutta tällä hetkellä kotiutumassa Vaasaan poikaystäväni kanssa. Harrastuksiini lasken liikunnan, lukemisen ja hieman vähemmälle jääneen leivonnan.

2. Aloitin tradenomiopinnot Seinäjoen ammattikorkeakoulussa syksyllä 2010. Liiketalouden koulutusohjelma sisälsi perusopintoja sekä markkinoinnin, henkilöstöjohtamisen, yrittäjyyden että taloushallinnon alalta. Kun tuli tehdä valinta ns. suuntautumisesista, oli taloushallinto minulle selvä valinta. Opiskelin kuukausittaisen kirjanpidon hallintaa, mutta myös kustannusjohtamista sekä budjetointia. Aloitin uuden kielen, espanjan, opiskelun, ja vapaasti valittavia opintoja otin oikeustieteestä.

Lukion jälkeen alan valinta ei ollut itsestäänselvyys. Päädyin tradenomiopintoihin etsiessäni vaihtoehtoa, joka antaisi erilaisia mahdollisuuksia tulevia työtehtäviä ajatellen.

3. Päällimmäisenä on jäänyt mieleen opinnäytetyön tekeminen. Minulla on ollut tapana asettaa itselleni ehkä vähän turhankin kovia paineita, joten myös opinnäytetyön tekemiseen yksin sisältyi unettomia öitä. Muistelen lämmöllä muun muassa ensimmäisen vuoden harjoitusyritystoimintatyöskentelyä. Perustimme ryhmissä harjoitusyrityksen ja harjoitimme elinkeinotoimintaa yhdessä muiden harjoitusyritysten kanssa. Tämä on hyvä tapa toteuttaa käytännössä oppitunneilla käsiteltäviä asioita sekä tutustua uusiin ihmisiin. Opiskeluvuosina sain monia uusia kavereita ja muutaman hyvän ystävän. Heidän kanssaan vietetyistä hetkistä on jäänyt parhaimmat muistot opiskeluvuosista samoin kuin työharjoittelussa koetuista onnistumisista.

Hyödyllisimpinä oppeina itse ammattitaidon lisäksi pidän tiedonhankinnan, taloushallintasovellusten ja ryhmätyöskentelyn taitojen kartuttamista. Taloushallinnossa työskentelyyn vaikuttaa olennaisesti lainsäädäntö, johon tehdään muutoksia vuosittain. Tietoa tulee siis osata etsiä ja päivittää. Taloushallintosovelluksien avulla pystyin helpottamaan tilitoimiston työtehtäviä, ja uskon näiden taitojen tuovan apua jatkossakin. Lukuisat ryhmätyöt puolestaan toivat varmuutta ryhmässä työskentelyyn.

Ammattikorkeakouluopiskelun sanotaan olevan hyvin käytännönläheistä. On totta, että usealla kursilla tehdään ryhmätöitä ja opetettavaa asiaa pyritään sisäistämään itse tekemällä eikä vain kuuntelemalla opettajaa. Työharjoittelujaksolla kuitenkin havaitsin, kuinka vähän todella osasin. Tiesin paljon yksityis-

Henna Vaali

kohtia tai joitakin erityiskäytäntöjä kirjanpidossa, mutta kokonaiskuvaa ei opintojen aikana muodostunut. Tämä oli ehkä se, mikä yllätti. Työharjoittelussa voin sanoa sisäistäneeni täysin kirjanpidon perusteet. Tästä kuuluu suuri kiitos harjoittelupaikalleni.

4. Opintoihini kuului yksi viiden kuukauden työharjoittelu pienessä tilitoimistossa, joka tarjoaa palveluita taloushallinnon eri osa-alueilta. Sain kattavasti kokemusta monipuolisista työtehtävistä, kuten kirjanpidosta, palkkahallinnosta, tilinpäätösten laatimisesta ja laskutuksesta. Harjoittelun jälkeen tein samaiseen tilitoimistoon etätöitä opintojen ohella, kesätöitä sekä opinnäytetyön. Sen jälkeen siirryin sinne vakinaiseen työsuhteeseen.

5. Jatkokouluttautuminen oli jo opinnäytetyötä tehdessä mielessäni. Syyskuun alusta aloitinkin opinnot Vaasan yliopistossa talousoikeuden maisterin koulutusohjelmassa, jossa valitsin suuntautumiseksi yritysverotuksen.

Tulevaisuuden työpaikkana minua kiinnostaa verohallinto ja sieltä luonnollisesti yritysverotus. Työhistoriani tilitoimistossa loisi hyvät lähtökohdat mm. verotarkastuksen tehtäviin, mutta pidän tätä vain yhtenä vaihtoehtona. Tavoitteena on valmistua veroekonomiksi enintään kolmessa vuodessa ja samalla hankkia kesätöissä työkokemusta verohallinnosta.

Toimittanut Eila Jaakola

SUKUJUHLA TAMPEREELLA

Vaessin sukuseuran sääntömääräinen sukkokous ja -juhla ja pidettiin Tampereella 9.8.2014. Paikkana oli museokeskus Vapriikki. Se osoittautui erittäin hyväksi tällaiseen tarkoitukseen. Osanottajat vaikuttivat tyytyväisiltä pysäköintiongelmista huolimatta. Kukapa olisi osannut kolme vuotta sitten paikkaa varattaessa aavistaa, millainen myllerrys Tampereen liikenneväylissä nyt vallitsee.

Vapriikin henkilökunta on erittäin ystävällistä ja avuliasta. Niinpä tilaisuuden järjestelijät päästettiin sisään jo ennen virallista avautumisaikaa. Myös koussalin tekniikka pelasi, kun sen käyttöön oli opittu. Salin eteiseen voitiin pystyttää myyntipöydät. Aikataulu oli väljä, joten aikaa riitti tuttavien kanssa rupateluun ja Vapriikin moniin näyttelyihin tutustumiseen.

Tulokahvia musiikin säestyksellä

Ravintola oli pyytänyt tarjoilua varten jonkinlaista ennakoilmoitusta osanottajien lukumäärästä. Meitä kertyi paikalle runsaat 50. Kello 11 alkaen nautittiin seuran tarjoamat tulokahvit tai muut virvokkeet Vapriikin lämpiössä. Ateria sen sijaan oli omakustanteinen. Sää oli vielä niin kesäinen, että tarjoilusta

saattoi nauttia ulkona verannalla. Sen alla kansallismaisemassa virtaa Tammerkoski, Tampereen kaupungin äiti.

Tulotilaisuuden viihtyvyyttä lisäsi musiikki, jota esittivät pianolla Antti Pajula ja huilulla hänen kihlattunsa Jenny Metsälä. Antti on käynyt läpi kaikki musiikin opiskelun muodot aina Tallinnassa suoritettuun musiikin maisterin tutkintoon asti. Jenny jatkaa vielä opintojaan Sibelius-Akatemiassa. He ovat ammattimuusikoita, joten esitetyt musiikkikappaleet olivat konserttitasoa.

Sukukokouksen kulku perinteinen

Sukuseura pitää joka kolmas vuosi sääntömääräisen kokouksen, jossa tehdään tiliä kuluneesta kaudesta ja päätetään tulevasta. Kokouksemme alkoi klo 12. Alkumuodollisuuksien jälkeen esitettiin puheenjohtajan laatima tiivistetty toimintakertomus, joka hyväksyttiin. Myös kolmen vuoden tilit saivat muutaman kysymyksen jälkeen hyväksynnän, kuten toiminnantarkastajat olivat suositelleet. Vahvistettiin seuraavan kolmivuotiskauden toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä päätettiin jäsenmaksujen suuruudet.

Antti Pajula ja Jenny Metsälä musisoivat taidokkaasti.

Tauolla saattoi kokeilla arpaonneaan.

Sitten seurasikin kokouksen hankalin osuus, uuden hallituksen valinta. Sukukirjassa on esitelty laajemmin 12 sukuhaaraa. Seuran perustajat ovat ilmeisesti halunneet saada niistä laajalti edustajia hallitukseen, jonka jäsenluvuksi säännöt nyt määräävät yhdeksän. Ajan kuluessa useiden sukuhaarojen jäsenet ovat jääneet pois seurasta. Siksi hallituksen muodostaminen on käynyt yhä vaikeammaksi. Kun neljä hallituksen pitkäaikaista jäsentä, puheenjohtaja heidän mukanaan, halusi siirtyä syrjään, oli uusien löytäminen heidän tilalleen vaikeaa. Tarvittiin jopa puhelu erälle sopivalle ehdokkaalle, jotta kaikki yhdeksän tulivat valituiksi. Heidän nimensä ja tehtävänsä näette toisaalla tässä lehdessä. Uudelle hallitukselle annettiin evästykseksi muuttaa sääntöjä joustavamiksi ja paremmin nykytilannetta vastaaviksi. Kokous saatiin sentään loppumaan tunnissa ja päästiin syömään Vapriikin ravintolan hyvää lounasta.

Leppoisa sukujuhla

Seuran sukujuhla alkoi klo 14. Aluksi laulettiin yhdessä Keski-Suomen maakuntalaulu, onhan seuran kotipaikka Keuruu. Antti Kellomäki säesti kitaralla. Juhlaa juonsi Tiiti Kellomäki kertoen ensin Vapriikista ja sen historiasta. Toisen yhteislaulun jälkeen jaettiin seuran myöntämät tunnustuspalkinnot (300 euroa) neljälle ammattiin valmistuneelle nuorelle suvun jäsenelle, joiden haastattelut ovat tässä lehdessä. Tunnustuspalkinnoista kiitämme muutaman hengen

Tunnustuspalkintojen saajista paikalla olivat Antti Pajula ja Kirsikka Jaakola. Riitta Salusta (oik) kiitettiin pitkäaikaisesta hallitustyöstä.

aktiivista joukkoa, joka vuodesta toiseen on kerryttänyt stipendiraastoa myyjäisin ja arpajaisin.

Yllätysnumerona puheenjohtaja kutsui Riitta Salusen yleisön eteen ja luovutti hänelle sukuseuran pöytäviirin tunnustuksena pitkäaikaisesta sihteerin toimen hoitamisesta ja muusta ansiokkaasta työstä seuran hyväksi.

Irja Näyskä opetti sitten meille kaikille tuolitanssia. Tällainen harrastusmuoto on parhaillaan leviämässä maassamme. CD-levyllä oleva säestys, laulu ”Tammerkosken sillalla” ei kuitenkaan alkanut kuulua kaiuttimesta. Onneksi eräs nokkela kuulija sai sen esiin netistä. Näin tietotekniikan taidoista voi olla

hyötyä sukujuhlassakin! Seurasi vielä Tiitin ja Riitan leikkimielinen tietokilpailu, jonka kysymykset liittyivät Vapriikkiin ja sen näyttelyihin. Sukujuhlan lopuksi lauloimme Pirkanmaan kotiseutulaulun ”Kesäpäivä Kangasalla”.

Opastetut kierrokset päättivät juhlapäivän

Sukuseura oli tilannut kaksi opastettua kiertokäyntiä Vapriikkiin näyttelyihin. Suuremman suosion ilmeisesti saavutti ”Afroditen valtakunta”, joka esitti antiikin eroottista maailmaa. Toinen kierros suuntautui Tampereen taisteluista 1918 kuvaavaan näyttelyyn. Se ei ole mitenkään mieltä ylentävä, mutta historiassamme on pimeätkin puolensa. Opastettujen kierrosten lisäksi osanottajilla oli päivän mittaan aikaa käydä tutustumassa muihin näyttelyihin. Lapsillekin oli tarjolla paljon hauskaa.

Sukukokous päättyi ja väki hajaantui. Toivottavasti heille jäi mieluisia muistoja. Tapaamme taas kolmen vuoden kuluttua jossakin, ja siinä välissä on vapaampia kesätapahtumia.

Aarre Kellomäki

Kuvat Tiiti Kellomäki ja Pertti Kellomäki

Afrodite-näyttelyssä oli paljon kiinnostavaa tutustuttavaa.

ODOTUS

Kuurainen syysaamu,
onko kauniimpaa.
Aurinko pilkistää puiden lomitse
painuen metsän taa.

Nollan pintaan näyttää mittari,
mieleni täyttää haikeus.
Kesä on mennyt,
kohta syysruskakin pudottanut
puut paljaiksi.

Odotus on mielen lepoa.
Valoisaa kauneutta
tuleva vuodenaika on.
Lumivaippa peittää maan.
Puiden oksat mitä kauneimpia
taideteoksia ovat.
Sydämemme riemuitsee,
tää elämää on.

Eila Kellomäki

SIRKUSLEIJONA

Olen syntynyt kaukana täältä, olen prinssi ja
valtiatar. Oli äitini kuningatar ja isäni kuningas.

Olin valtiatar aavikon ainoon, oli vapaus kruunun
pään. Pedot julmimmat nyt mua vainoon, laumat
hourujen eessäni nään.

Ja ne kauhusta huutavat hullut, villin kesynä
näkevät kun. Minä viidakon kätköistä tullut, näen
ihminen, petona sun.

Varo vartija mun kypälääni, siinä viidakon voima
on ain'. Vaik' painuu nyt ylpeä pääni ja oon
voimaton voimassain.

Lyydia Särkisen o.s. Helén (1900-1981)
Runon lähetti Helena Latvala.

Muistithan maksaa jäsenmaksusi?

Olethan muistanut maksaa sukuseuran jäsenmaksun? Voit tarkistaa maksutietosi lehden osoitekentästä: Jos kentässä lukee ”K”, olet maksanut.

Jos maksuasi ei ole näkynyt sukuseuran tilillä 23.11. mennessä, osoitekentässä lukee ”E” ja henkilökohtainen viitenumerosi. Esim. jos osoitteesi alla lukee ”E 13”, voit maksaa viitteellä 13.

Jäsenmaksut maksetaan tilille OKOYFIHH FI08 5104 0040 0505 55. Kolmen vuoden jäsenmaksu (2014-2017) on 40 euroa, perhejäseniltä 20 euroa.

Vuoden 2014 jäsenmaksu on 15/7 euroa. Joudumme valitettavasti lopettamaan Waissi-lehden lähettämisen niille, joiden jäsenmaksusuoritusta ei näy tilillä vuoden 2014 loppuun mennessä. Ongelmatilanteissa ota yhteyttä rahastonhoitaja Tiiti Kellomäkeen: tiiti@iki.fi, 050325400.

Aarre Kellomäki kiittää

Aarre Kellomäki on toiminut ansiokkaasti Waissin sukuseuran puheenjohtajana noin 20 vuoden taipaleen.

Minut valittiin sukuseuran hallitukseen ja lopulta sen puheenjohtajaksi vuonna 1993 Naantalissa pidetyssä kokouksessa. Nyt seitsemän toimikauden jälkeen on syytä siirtyä syrjään korkean iän ja terveydellisten syiden vuoksi. Seuralle on parhaaksi antaa uusien voimien jatkaa ja tuoda uusia ideoita ja toimintatapoja. Kuluneet pari vuosikymmentä ovat olleet antoisia. Olen tavannut lukuisia sukulaisia sukujuhlissa, kesätapahtumissa tai oppinut tuntemaan heitä muulla tavoin. Puheenjohtajan tehtävä on ollut toisinaan myös työläs. Esimerkiksi pääkirjoituksen laatiminen 36:een tähän mennessä ilmestyneeseen Waissi-lehteen on usein tuottanut päänvaivaa.

Monenlaiseen kiitokseen on aihetta. Eripituisia aikoja hallituksessa toimineet sukulaiset ovat hahmottelleet toiminnan periaatteita. Sihteerit ja varainhoitajat ovat hoitaneet tehtävänsä hyvin. Lehden tekijät ja kotisivujen ylläpitäjät ovat kertoneet seuran toimivan jatkuvasti. Mieluisana muistona ovat mieleeni jääneet ne maukkaat ateriat, joita hallituksen kokouksissa olemme saaneet nauttia. Sukujuhlien ja tapahtumien järjestäminen on vaatinut monien henkilöiden uurasta työtä, mutta se on varmasti ollut kaikille palkitsevaa. Melko pieni naisjoukko on vuosien mittaan kerännyt myyjäisin ja arpajaisin varat nuorille jaettuihin tunnustuspalkintoihin.

Kiitokset kaikille Waissin suvun jäsenille menneistä vuosista! Toivon, että seuran toiminta jatkuu vireänä tulevinakin vuosina!
Hyvää joulua teille kaikille!

Aarre Kellomäki

Sukukokouksen päätöksiä

Jäsenmaksut ennallaan

Varsinaiseksi jäsenmaksuksi sukukokouksessa päätettiin seuraavalle kolmivuotiskaudelle 15 €/vuosi, mikä summa sisältää Waissi-lehden. Perhejäsenmaksu 7 €/vuosi ei sisällä lehteä. Maksun voi halutessaan suorittaa yhdellä kerralla koko kolmivuotiskaudelta, jolloin jäsenmaksu on 40 € ja perhejäsenmaksu 20 €. Jäsenmaksua ei peritä alle 15-vuotiailta.

Toiminnantarkastajat

Sukuseuran varsinaisiksi toiminnantarkastajiksi valittiin Aarre Kellomäki ja Erkki Kellomäki. Varatoiminnantarkastajiksi valittiin Lauri Laitila ja Riitta Salunen.

Hallituksen jäsenet vuosille 2014-17

Sukuseuran hallitukseen valittiin Tampereen kokouksessa yhdeksän henkilöä. Kuvassa vasemmalta: Eila Jaakola (Kellomäen sukuhaara), Irja Näyskä (Rimmin sukuhaara), Risto Vaissi (Kaisa Vaissin sukuhaara), edessä Heikki Mäenpää (Kaarle Vaissin sukuhaara), Marjut-Helene Pajula (Kiviojan sukuhaara) ja Helena Latvala (Helénin sukuhaara). Heidän lisäksi hallitukseen valittiin Tiiti Kellomäki (Kellomäen sukuhaara), Päivi Lämsä (Eemeli Vaissin sukuhaara) ja Iina Siitama (Salusen sukuhaara).

Hallituksen syksyn kokouksessa

* puheenjohtajaksi valittiin Heikki Mäenpää, varapuheenjohtajaksi Risto Vaissi, sihteeriksi Helena Latvala ja varainhoitajaksi Tiiti Kellomäki.

* päätettiin pyytää Eeva Rantasta hoitamaan stipendirahastoa. Waissi-lehden toimitusta jatkavat Eila Jaakola ja Leena Salunen. Kotisivuja päivittää Jari Rantanen.

* Hallitus pohti myös tulevien kolmen vuoden kesätapaamispaikkoja. Paikoiksi ehdotuksina oli Tammiston tila Naantalissa, josta olisi mahdollisuus tutustua Kul-

tarannan puistoon tai tehdä risteily Turun saaristoon. Toijala – Valkeakoski-höyryjunamatkaa ehdotettiin kesälle 2016, myös Pohjois-Suomen tutustumiskohteista keskusteltiin. Sukukokouspaikaksi kesälle 2017 kaavailtiin Keuruun Viikinhovia. Vuoden 2015 sukutapaaminen päätettiin järjestää Mäntässä.

* Lopuksi hallitus kiitti kukkakimpulla Aarre Kellomäkeä puheenjohtajana tehdystä työstä ja kutsui hänet Vaissin sukuseuran kunniapuheenjohtajaksi.

Heikki Kellomäeltä kirja suuresta tukkiryntäyksestä ja uitoista Näsijärven latvavesillä

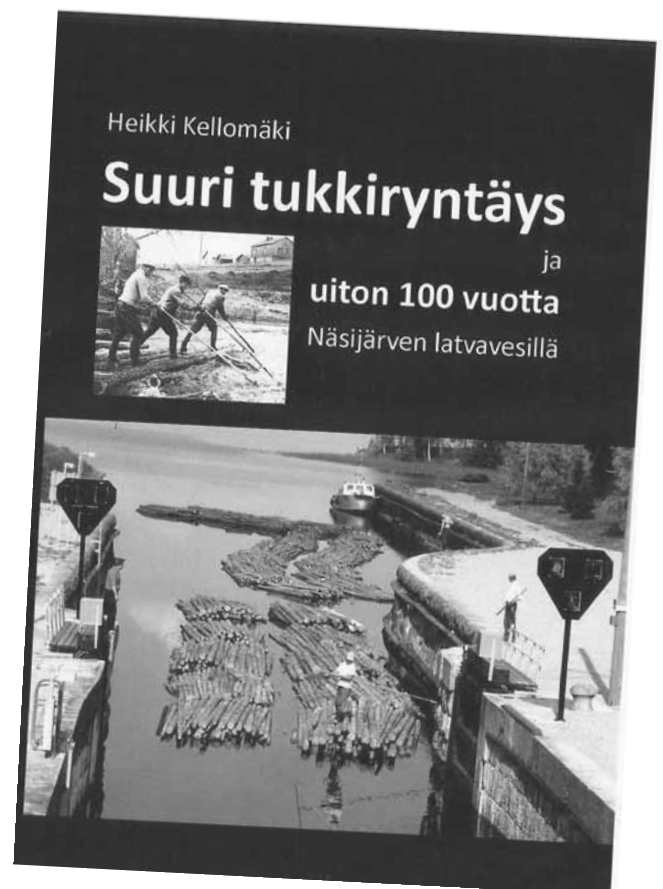
Virtain, Ähtärin, Keuruun, Multian ja Pihlajaveden ikimetsät olivat saaneet huojua rauhassa liian kaukana sahatavaran viennin alueilta. 150 vuotta sitten tilanne muuttui äkisti. Porin ja Pohjanmaan rannikon sahat aloittivat tukkien ostoryntäyksen, joka toi seudulle ennen näkemättömät rahavirrat ja joka oli alku yli 100 vuotta jatkuneille puutavarauitoille näillä Näsijärven latvavesillä.

Heikki Kellomäki kertoo juuri ilmestyneessä kirjassaan arkistotutkimuksiinsa ja kirjallisuuslähteisiin perustuen muutoksen syistä ja ajan metsäkauppatoivoista. Uiton säännöt ja käytännöt sekä uittoväylien kunnostus käydään läpi aina viimeisiin nippu-uittoihin saakka 1980-luvulla.

”Vanhat metsäkauppasopimukset jäljennettiin käräjillä pöytäkirjoihin ja ovat säilyneet maakunta-arkistoissa Vaasassa ja Jyväskylässä. Oli mielenkiintoista, mutta samalla aikaa vievää tutkia niitä kirjani aineistoksi. Kirjasin noin 400 sopimusta vuosilta 1860-1874 eli suuren tukkiryntäyksen vuosilta”, Heikki kertoo.

”Ähtärin ja Multian pohjoisosista alkavat Ähtärin, Pihlajaveden ja Keuruun vesireitit olivat väyliä, joilla puu kulki noin vuoteen 1960 saakka ja Virroilta vielä nippulauttoina myöhemminkin. Myös uittojen tutkiminen vaati arkistoissa istumista, mutta sain myös haastatella vanhoja uittomiehiä, joiden muistelut elävöittävät kirjaa.”

Saatavana kirjakaupoista (suoraan hyllystä luultavasti vain Virroilla, Ähtärissä ja Keuruulla).

Suvussa tapahtuu

Suru-uutinen

Yrjö Kalervo Rautanen 1920-2014. Isämme Yrjö Kalervo Rautanen, joka oli syntynyt Keuruunkylässä Keuruulla 7.3.1920, kuoli 19.1.2014 Mänttä-Vilppulassa.

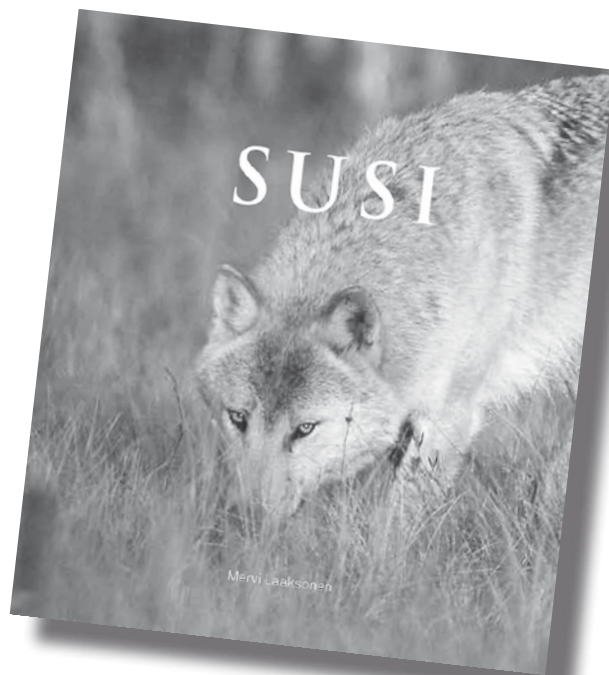
Rautaset Rimmin sukuhaarasta

Mervi Laakoselle Valtion tiedonjulkistamispalkinto

Mervi Laaksonen on yksi tämän vuoden Valtion tiedonjulkistamispalkinnon saajista. Biologi-Mervi sai tunnustuksen viime vuonna ilmestyneestä teoksestaan Susi. Hän kirjoitti aiheesta viime kevään Waissilehdessä.

Opetus- ja kulttuuriministeriö myöntää tiedonjulkistamispalkinnot ”tieteellisen, taiteellisen ja teknologisen tiedonvälityksen alalla tehdystä merkittävästä tiedonjulkistamistyöstä, joka on lisännyt kansalaisten tietämystä ja antanut virikkeitä yhteiskunnalliselle keskustelulle”. Elämäntyöpalkinnot ovat suuruudeltaan 20 000 euroa ja muut palkinnot 15 000 euroa. Mervin saamaa palkintoa perusteellaan seuraavasti:

”Suden ja ihmisen pitkä yhteinen historia ei ole lieventänyt kohtaamisiin liittyvää dramatiikkaa. Susi on petoeläin, saalistaja, jonka maineeseen kietoutuu myyttejä mutta myös aiheetonta pelkoa. Biologi Mervi Laaksonen teos Susi tarjoaa kiihкотonta tietoa eläinlajista Canis lupus, susi. Teos perustuu laajaan asiantuntemukseen ja tutkimuskirjallisuuteen ja kertoo perusasiat suden biologiasta ja käyttäytymisestä sekä suden kulttuurisesta asemasta. Se on myös luontokirja, jonka kuvitus tukee tekstin asiasisältöä ja houkuttaa lukemaan napakkaa tietopakettia. Teos tarjoaa lukijalleen matkan suden maailmaan ja suden kulttuurihistoriaan. Teoksen lukija oppii uutta ainakin kahdesta lajista: sudesta ja ihmisestä. Esipuheessaan Laaksonen kehottaa katsomaan maailmaa suden silmin ja hyväksymään suden sellaisena kuin se on. Susi on peto, sillä jos sudet eivät syö, laji kuolee. Suden luonnollinen elämäntapa aiheuttaa väistämättä ristiriitatilanteita, silloin kun saaliksi

joutuu ihmisen kannalta hyödyllinen eläin. Vaikka Laaksonen ei peittele suden luontoa, hän osoittaa kuitenkin lukijalleen, että suteen liittyvät myyttiset pelot ovat ylimitoitettuja.

Laaksonen ei inhimillistä sutta eikä lietso susivihaa: hän tarkastelee eläintä ja siihen liittyviä yhteiskunnallisia ilmiöitä rauhallisesti.

Tietokirjailija Laaksonen osoittaa myös ymmärtävänsä, ettei tieto ole koskaan täysin ”irrallista ja puhdasta” vaan tietoa aina tulkitaan ympäröivän todellisuuden kautta. Hänen tärkeä viestinsä susikeskusteluun on se, että keskustelijoiden tulee ymmärtää paremmin taustalla olevia syitä, jotka johtavat erilaisiin asenteisiin sutta kohtaan.”

Uusia sukulaisia

Helénin sukuhaara

Ranja Kuukan ja Petteri Sintosen poikavauva syntyi 13.5.2014 Tampereella ja sai nimekseen Eerik Into Sintonen.

Kiviojan sukuhaara

Mila Alma Inkeri Rantanen syntyi 26.8.2014. Pikku-neidin vanhemmat ovat Jari Rantanen ja Maarit Sa-resma Vantaalta. Ristiäisiä vietettiin Vantaalla mar-raskuun alussa.

Myrskyisen aamun sarastaessa 5.3.2014, syn-tyi klo: 6.31 Koivusen perheeseen viides poika, Taavetti Myrsky Kalle, mitoin 3615 g ja 51 cm.

Kellomäen sukuhaara

Suvussa uusi Kerttu Kellomäki! Tiiti ja Timo Kel-lomäki saivat 19.9.2014 tyttären, joka sai isomum-mujensa mukaan nimeksi Kerttu Elsa. Kerttu on Kerttu Kellomäen vuonna 1939 ompeleman kastemekon kahdeskymmenes käyttäjä. Isoveli Teemu 3 v on toistaiseksi tyytyväinen, kun vauva ei vielä osaa varastaa leluja. Perhe asuu Tam-pereen Hervannassa. Kiitokset onnitteiluista sekä lähi- että kaukosukulaisille!

Mervi ja Jouni Laaksosen perheeseen syntyi 7-vuotiaalle Unnalle rakas pikkusisko 15.5.2014 Kajaanin keskussairaalassa. Tyttö sai nimekseen Viena Minttu Oona.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Kuinka sytykeruusut tulivat tutuiksi

Olimme muutama vuosi sitten retkellä Lohjan joulutorimarkkinoilla. Siellä oli myytävänä kausiin ruskeita ruusuja lasipurkeissa. Uteliaisuus voitti, ja purkki lähti mukaan. Kun kotona yllätti suklaanhimo, kurkistin toiveikkaana purkkiin, mutta tuoksu olikin kynttilän! Mukana oli pieni ohjelapunen. Ruusut olivat sytykkeitä ja vieläpä varsin toimivia sellaisia, sillä EU-määräykset edellyttävät puiden sytyttämistä päältä.

Siitä vaan kananmunakennot ja kynttilänpätkät käyttöön. Keräsin niitä myös ystäviltä. Revitään kennoista kupit erilleen ja kansiosasta pitkiä soiroja, jotka kierretään tiukaksi rullaksi ja laitetaan kuppiin. Ne tiivistetään vielä pikkupaloil- la, jotta ruusu ei hajoa kastettaessa. Sulatetaan kynttilänpätkiä vesihauhteessa tonnikala- tai muussa peltipurkissa.

Kastetaan ruusu kokonaan suulaan steariiniin ja laitetaan leivinpaperin päälle valumaan.

Olen vienyt ruusuja tuliaiseksi purkeissa ja sellofaanipaketeissa. Hyvin ovat kelvanneet, ja kosteatkinkin puut ovat syttyneet hyvin. Vastaavasti olen saanut takaisin päin muiden keräämiä munakennoja.

Nyt näin kaupassa muovisia kananmunakennoja, mutta toivotaan, etteivät paperimassakennot lopu. Siihen liittyen toivotaan myös, että selluteollisuus virkistyisi, onhan Äänekoskelle luvassa uusi tehdas.

Eeva Rantanen